

Att förbereda en resa

Av: Ylva Lundin

Finns det hyreshus i Uganda? Lagar de mat över öppen eld eller har de el? Vad har de på sig för kläder? Hur ser husen egentligen ut? Hur kommer jag att få sova? Frågorna är många och diskussionerna leder till skratt och nya frågor. Kommunpolitiker, rektorer och lärare som ska åka till Uganda om fem månader träffas för första gången för att lära känna varandra och för att förbereda sig. Det första de får göra är att bygga upp en fiktiv bild av resans mål.

Den Globala Skolan prövade storyline för att få politiker, rektorer och lärare att förbereda sig inför den globala resan till Uganda. De 22 deltagarna kommer att träffas tre gånger innan resan till Entebbe våren 2010 för att förbereda sig och för att lära känna varandra.

Efter en kort introduktion av Christer Torstensson från Den Globala Skolan placerades deltagarna i blandade grupper från de olika kommunerna. I grupper om fyra till fem personer fick de skapa en familj. Varje deltagare gjorde en familjemedlem i collageteknik och en personbeskrivning. Arbetet utgick helt och hållet från deltagarnas förförståelse eller inre bild av landet.

Snart blev det tydligt för deltagarna att de inre bilderna inte räckte till och de blev under arbetet mycket medvetna om vad de faktiskt inte visste om människor i Uganda. Personerna de skapat presenterades inom varje familj för att utvecklas och svetsas samman. Alla frågor som väcktes under arbetet samlades på ett gemensamt papper.

Nästa uppgift blev att skapa familjens hus. Hur ser de ut? Finns det hyreshus? Har de platta tak eller brutna tak? Är husen byggda av sten eller lera? Lagar de mat inne i husen eller i särskilda hus? Odlar de själva sin mat även i staden?

I den första övningen med att skapa personerna var diskussionerna i vissa grupper trevande eftersom deltagarna inte kände varandra sedan tidigare. Men redan i arbetet med husen märktes en tydlig skillnad. Deltagarna arbetade koncentrerat under livligt diskuterande och skratten och frågorna blev fler och fler. Nu var inte frågorna lika försiktiga, förmodligen eftersom det blivit tydligt att luckor i förförståelsen fanns hos alla.

- Hur många fruar kan en man ha? Hur vanligt är det med mobiler? Har de el? Var föder man barnen? Varför stannar kvinnorna på gården? Vad händer om alla vuxna i hushållet dör? Finns det analfabetism? Hur ser toaletterna ut? Hur många barn får man? Frågorna verkade aldrig ta slut. När alla grupper var klara fick varje grupp presentera sin familj och sitt hus inför de andra grupperna.

Vi fick möta Winnie 7 år som går i skolan och drömmer om att bli sjuksköterska, Patrik 8 år som jobbar extra som skoputsare och spelar fotboll på fritiden, Patric 7 år som drömmer om att bli fotbollsproffs och Alice 24 år och ensamstående som kämpar för att få jordbruket att bära sig. Alla är de fiktiva karaktärer som speglar deltagarnas bild av landet de ska resa till.

Vid presentationen blev det också tydligt att våra bilder på vissa områden är väldigt lika. Fram växer en bild där de vuxna drömmer om att barnen ska studera och där barnen drömmer om att bli läkare. Pojkarna spelar fotboll och drömmer om att bli proffs. AIDS är i högsta grad närvarande och många kvinnor kämpar med familjens överlevnad utan att få stöd av någon man.

På många sätt var bilderna varierade men de återspeglade också en del stereotyper. Efter varje presentation diskuterades vad grupperna kände sig osäkra på och vad de ville veta mer om. Alla grupper alla frågor samlades på blädderblock vilket sammanlagt blev nio fullskrivna ark.

Så var det dags för gruppen att möta Ayebale Olive från Entebbe i Uganda. En av frågorna; hur hälsar man på varandra kunde hon besvara direkt.

Christer Torstensson som gjort och förberett många resor till Uganda förut tyckte det var ett mycket intressant sätt att inleda förberedelserna inför resan.
- Så tydligt och konkretiserat hade frågorna aldrig kunnat komma fram om vi inte hade arbetat på det här sättet, säger Christer.

Även deltagarna var överraskade över hur många frågor de hade när de väl försökte formulera vad de visste om landet de ska resa till.

Storyline används mest inom grundskolan och gymnasium för att integrera ämnen och öka elevernas förståelse för det de ska lära sig. Det finns också fler exempel på när storyline används för att få vuxna att tänka i nya banor, konkretisera sin förförståelse eller för att leva sig in i andra människors situation.

Postverket i Danmark där man efter ett storylinearbete kunde införa drygt 80 av 120 framkomna förslag.

Banktjänstemän i Skottland inför diskussioner med arkitekten om byggandet av nytt bankkontor.

IT-chefer i Sverige för att få dem att tänka nytt kring hur man bör placera och använda datorer i skolor

Sjuksköterskeutbildning i Danmark för att få de studerande att prata om hur en bra och hur en dålig sjuksköterska är.

Läroutbildningen i Danmark som använt storyline för att få lärarstudenter att koppla pedagogisk teori till klassrummets praktik